

ФИНАНСОВОЕ И НАЛОГОВОЕ ПРАВО

УДК 347.73:336.22

ЕЛЕКТРОННЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ ТА ЙОГО СКЛАДНИКИ

Андрій ЛОГВИН,

аспірант кафедри адміністративного та митного права
Університету митної справи та фінансів

АНОТАЦІЯ

Розвиток сучасних інформаційних технологій та їх широке впровадження в механізми державного (владного) управління сприяє виникненню нових економічних та юридичних відносин, зокрема в частині справляння податків і зборів. Вказане стосується й адміністрування податку на додану вартість. З моменту запровадження електронного адміністрування податку на додану вартість згаданому процесу приділяється велика увага. У статті здійснено аналіз сучасного стану електронного адміністрування податку на додану вартість, що дозволило визначити його складники, розглянути його як окремий інститут права, сформульовано поняття електронного адміністрування податку на додану вартість і зроблено науково обґрунтовані висновки з окресленої проблематики.

Ключові слова: Податковий кодекс України, податок на додану вартість, ПДВ, електронне адміністрування податку на додану вартість, Єдиний реєстр податкових накладних, ЄРПН, реєстрація податкових накладних, система моніторингу критеріїв оцінки ступеня ризиків, СМ КОР, податкові накладні, розрахунки коригування, автоматичне бюджетне відшкодування.

ELECTRONIC ADMINISTRATION OF VALUE ADDED TAX AND ITS COMPONENTS

Andrii LOHVYN,

Postgraduate Student at the Department
of Administrative and Customs Law of University of Customs and Finance

SUMMARY

The development of modern information technologies and their wide implementation in the mechanisms of the state (government) management promotes the emergence of new economic and legal relations, including those in the part of levy of taxes and fees. All mentioned above applies to value added tax. Since the introduction of electronic administration of value added tax, the specified process is being paid much attention to. In the article, the analysis of the current state of electronic administration of value added tax was performed, which made it possible to identify its components, consider it as a separate institute of law, the concept of electronic administration of value added tax was formulated and scientifically substantiated conclusions on this issue were made.

Key words: Tax code of Ukraine, value added tax, VAT, electronic administration of value added tax, Unified Register of Tax Invoices, URTI, registration of tax invoices, system of monitoring of criteria for risk degree assessment, SM CRD, tax invoices, calculations of adjustment, automatic VAT reimbursement.

REZUMAT

Dezvoltarea tehnologiilor moderne de informare și implementarea largă a acestora în mecanismele de management al puterii contribuie la apariția unor noi relații economice și juridice, inclusiv la colectarea impozitelor și taxelor. Acest lucru nu a ocolit administrarea taxei pe valoarea adăugată. De la introducerea administrării electronice a taxei pe valoarea adăugată, acestui proces a fost acordată destul de multă atenție. Articolul analizează starea actuală a administrării electronice a taxei pe valoarea adăugată posibilă determinarea componentelor sale, să-l considere ca institut separat de drept, a formulat conceptul de taxa pe valoarea adăugată de e-administrație, și a făcut concluzii bazate pe dovezi cu privire la aspectele desemnate.

Cuvinte cheie: Codul fiscal al Ucrainei; Taxa pe valoarea adăugată (TVA) Administrarea electronică a taxei pe valoarea adăugată (TVA) Registrul unificat al facturilor fiscale (ERNN) Înregistrarea facturilor fiscale; un sistem de monitorizare a criteriilor de evaluare a gradului de risc (СМ CDF); calcularea ajustării; returnarea automată a bugetului.

Постановка проблеми. Наявність податку на додану вартість у податковій системі будь-якої країни європейського простору обов'язкова для вступу до Європейського Союзу (далі – ЄС). Тому на сучасному етапі адміністрування податку на додану вартість (далі – ПДВ) в Україні (звітність, сплата, відшкодування) є питанням надважли-

вим. Також у світовій практиці податок на додану вартість вважається одним із найбільш ефективно працюючих податків із фіскального погляду.

Розвиток сучасних інформаційних технологій та їх широке впровадження в механізми державного (владного) управління сприяє виникненню нових економічних та

юридичних відносин, зокрема в частині справляння податків і зборів. Зазначене стосується й адміністрування податку на додану вартість.

Актуальність теми дослідження. Враховуючи запровадження електронного адміністрування податку на додану вартість і велику увагу, яка приділяється вказаному процесу з моменту його введення, зокрема, обов'язкова реєстрація податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН), «автоматичне» бюджетне відшкодування, система моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, необхідні подальші наукові дослідження зазначеного питання.

Стан дослідження. Питання сучасного стану електронного адміністрування податку на додану вартість, складників механізму та визначення його поняття на даний час не досліджувалися. Водночас аспекти адміністрування податків, зокрема електронного, побудова системи електронного адміністрування податку на додану вартість вивчалися в працях таких науковців, як: О. Данилов, М. Кучерявенко, Г. Бех, В. Буряковський, В. Копилов, Б. Карпінський, С. Лекарь, В. Гусєва, М. Шаренко, В. Авер'янов, В. Мельник, П. Мельник, В. Андрищенко, А. Новицький, В. Плаксієнко, Н. Мезенцева, Т. Нікульникова й ін.

Постановка завдання. Серед обов'язкових структурних ознак держави – система оподаткування, бо однією із цілей державного регулювання є така система адміністрування податків і зборів, за якої, з одного боку, зібраних податків повинно бути достатньо для забезпечення здійснення функцій і виконання завдань, які стоять перед державою, а з іншого – тягар процедури справляння податків не повинен бути надмірним для платника. Реформування в будь-якій сфері суспільного життя є тим необхідним процесом, що покликаний усунути недоліки функціонування певної системи, її інститутів і насамперед недоліки структурного характеру, які виявляються під час діяльності системи в наявному форматі. Але покликання реформи не лише в цьому. Реформування – механізм, що дозволяє побудувати більш ефективну, ніж наявна, систему, навіть у тому разі, якщо видимі недоліки не критичні.

Метою і завданням статті є аналіз сучасного стану електронного адміністрування податку на додану вартість та його складників, можливість розгляду його як окремого інституту права, формулювання поняття електронного адміністрування податку на додану вартість і науково обґрунтовані висновки з окресленої проблематики.

Виклад основного матеріалу. Адміністрування податків і зборів є однією з ознак держави та важливою складовою частиною її існування. Термін «адміністрування податків» досить популярний і загальноживаний у фінансовій і науковій літературі, у публічних виступах політиків, посадовців різного рівня. Що ж означає «адміністрування податків», або «податкове адміністрування»?

Зміст цього терміна досить широкий. На погляд В. Андрищенка, податкове адміністрування – це основна функція управління, яка охоплює планування, організацію, керівництво, облік і контроль [1]. В. Мельник вважає, що адміністрування податків – це управлінська діяльність органів державної виконавчої влади, яка пов'язана з організацією процесу оподаткування, засновується на державних законодавчих і нормативних актах і використовує соціально зумовлені і сприйняті правила [2].

Отже, адміністрування податків по своїй суті – це комплекс правових норм, методів, засобів, за допомогою яких суб'єкти владних повноважень (відповідні контролюючі органи) здійснюють управлінську діяльність у сфері справляння податків (зборів), спрямовану на контроль за

дотриманням податкового та митного законодавства, за правильністю обчислення (декларування), повнотою і своєчасністю надходження (сплати) до відповідних бюджетів податків (зборів), а також боротьбу та припинення правопорушень у податковій та митній сфері та притягнення до відповідальності у випадках, встановлених законодавством.

Вимоги сучасності та розвиток інформаційних технологій передбачає їх широке впровадження в механізми державного (владного) управління та сприяє виникненню нових економічних і юридичних відносин, зокрема в частині справляння податків і зборів, запровадження електронного адміністрування податків, насамперед податку на додану вартість. Що ж собою являє поняття «електронне оподаткування»?

У колективній монографії «Електронне оподаткування: сутність та перспективи розвитку» [3] визначено поняття електронного адміністрування – це нормативно-врегульована, динамічна, економічно обґрунтована й доцільна, синтезована система автоматизованого – шляхом застосування засобів інформаційно-комунікаційного забезпечення – встановлення податкового зобов'язання, визначення податкової бази, обліку платників податків, підготовки й подачі електронної звітності й інших складників адміністрування податків із метою його упорядкування та вдосконалення, створення умов для подальшого перспективного розвитку інформаційних відносин у сфері оподаткування. Тобто електронне оподаткуванням покликано забезпечити ефективне й оперативне адміністрування податків.

Першим кроком започаткування електронного оподаткування стало схвалення Кабінетом Міністрів України (далі – КМУ) Концепції створення електронного сервісу Електронний кабінет платника податків [4]. Електронний сервіс створюється для надання платникам податків можливості працювати з органами державної податкової служби в режимі реального часу з використанням електронного цифрового підпису на безоплатній основі. Робота з електронним сервісом здійснюється з персонального комп'ютера платника податків, підключеного до Інтернету, шляхом автентифікації з використанням електронного цифрового підпису й авторизації такого платника. На даний час положення про роботу електронного кабінету платника (фактично почав діяти з 1 січня 2017 р.) закріплено Податковим кодексом України (далі – ПД) [5]. За визначенням, яке міститься в ПД (пп. 14.1.562 п. 14.1 ст. 14), електронний кабінет – електронна система взаємовідносин між платниками податків та державними, зокрема й контролюючими, органами з питань реалізації їхніх прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом, що складається з: апаратно-програмного комплексу; портального рішення для користувачів-платників податків, робота в якому здійснюється онлайн (через Інтернет у режимі реального часу) та не вимагає обов'язкового використання спеціалізованого клієнтського застосування; портального рішення для користувачів – державних, зокрема контролюючих, органів; програмного інтерфейсу, що дає змогу реалізувати повноту функціонала електронного кабінету; інших засобів інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем.

Також до започаткування електронного оподаткування можна віднести запровадження Єдиного реєстру податкових накладних [6].

Базою, що регламентує основні засади адміністрування податків, зокрема електронне адміністрування ПДВ в Україні, є положення Податкового кодексу [5].

Відповідно до пп. 14.1.11 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу [5], адміністрування податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування (далі – єдиний внесок) та інших платежів відповідно до законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи (далі – податків, зборів, платежів) – це сукупність рішень і процедур контролюючих органів і дій їх посадових осіб, що визначають інституційну структуру податкових та митних відносин, організують ідентифікацію, облік платників податків і платників єдиного внеску й об'єктів оподаткування, забезпечують сервісне обслуговування платників податків, організацію та контроль за сплатою податків, зборів, платежів відповідно до порядку, встановленого законом.

Однак у чинному законодавстві, зокрема в Податковому кодексі [5] (станом на 1 березня 2018 р.), відсутнє визначення поняття «електронне адміністрування податку на додану вартість». Спробуємо визначити складові частини електронного адміністрування ПДВ і його поняття.

Податковий кодекс (р. V) [5] визначає основні засади адміністрування (зокрема й електронного) ПДВ і його елементи (платники податку (реєстрація й її анулювання), об'єкт і база оподаткування, ставки податку, порядок обчислення, податковий період, строк та порядок його сплати, строк і порядок подання звітності).

Так, найбільш суттєвих змін система оподаткування ПДВ зазнала 1 січня 2015 р. (з урахуванням змін, внесених Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [7]) після запровадження електронного адміністрування податку на додану вартість (СЕА ПДВ). Сутність системи полягає в тому, що, по-перше, всі податкові накладні (незалежно від суми господарської операції), виписані (складені) після 1 січня 2015 р., підлягають обов'язковій реєстрації в ЄРПН.

По-друге, електронне адміністрування ПДВ забезпечує автоматичний облік у розрізі платників податку: суми податку, що містяться у виданих і отриманих податкових накладних та розрахунках коригування, зареєстрованих в ЄРПН; суми податку, сплачені платниками за ввезення товару на митну територію України; суми поповнення та залишку коштів на рахунках у системі електронного адміністрування податку на додану вартість; суми податку, на яку платники мають право зареєструвати податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних в ЄРПН. Платникам податку автоматично в Державній казначейській службі відкривалися рахунки в системі електронного адміністрування ПДВ, які забезпечували розрахунки з бюджетом (шляхом їх поповнення). Також запроваджено обов'язковість подання звітності із ПДВ виключно в електронній формі всіма платниками цього податку. До цього часу податкова звітність із податку на додану вартість могла подаватися як в електронній формі, так і на паперових носіях (особисто платником або поштою).

Крім того, електронне адміністрування ПДВ регулюється нормами постанови Кабінету Міністрів «Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість» (далі – Постанова № 569) [8], якою затверджено Порядок електронного адміністрування податку на додану вартість.

Отже, із запровадженням СЕА ПДВ держава намагається упорядкувати адміністрування (справляння) ПДВ за допомогою примусу (фіскальної функції), у певному сенсі намагаючись зменшити можливості для так званого маніпулювання податковими зобов'язаннями та податковим кредитом. Фактично платник податку під час виписки та реєстрації податкових накладних повинен враховувати показники його особового рахунку в СЕА, тобто певним чином обмежений у можливості вільно виписувати та реєструвати податкові накладні на будь-які суми (з ПДВ) без врахування даних СЕА та встановленого ліміту.

Також із запровадженням електронного адміністрування ПДВ зазнав змін порядок заповнення податкової звітності (декларацій) [9] та податкових накладних [10]. Запровадження електронного адміністрування не вплинуло на елементи ПДВ (платник, об'єкт, база, ставка, податкові зобов'язання та податковий кредит, сплата, бюджетне відшкодування), які залишилися незмінними.

Варто звернути увагу на зміни в системі електронного адміністрування справляння ПДВ із 1 січня 2017 р. Так, Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні» [11] внесені зміни до ПД і запроваджено систему моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН (далі – СМ КОР). Фактично процедура зупинення реєстрації податкових накладних в ЄРПН почала працювати з 1 липня 2017 р. Водночас роботу СМ КОР із 2 січня 2018 р. було призупинено [12] та в повному обсязі поновлено із 22 березня 2018 р. [13].

Ця процедура, як заявляється представниками влади, є важливою складовою частиною «автоматичного» відшкодування ПДВ, запровадженого з початку 2017 р. Згідно з новими положеннями податкового законодавства, «ризикові» операції мають виявлятися та призупинятися саме на етапі реєстрації податкових накладних, тоді як реальні операції мають проходити реєстрацію без яких-небудь ускладнень.

Зазначивши зміни, які відбулися в законодавстві щодо запровадження електронного адміністрування ПДВ, можна зробити висновки, що його складниками є:

- Єдиний реєстр податкових накладних;
- спеціальні електронні казначейські рахунки (кошти, які на них обліковуються);
- дані митниці щодо експортно-імпортних операцій;
- «автоматичне» бюджетне відшкодування;
- Система моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків;
- електронний кабінет платника.

Правове регулювання механізму електронного адміністрування ПДВ покликано впорядкувати правовідносини, які виникають під час адміністрування (справляння) податку на додану вартість, забезпечити контроль за виконанням обов'язків платниками податків і прав контролюючих органів. Предметом правового регулювання в такому разі є відносини, які виникають під час відкриття та роботи електронних рахунків (їх поповнення), реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування, визначення податкових зобов'язань та сплати ПДВ, бюджетного відшкодування. Суб'єктами правовідносин є платники ПДВ; контролюючі органи (Державна фіскальна служба України); органи казначейства (Державна казначейська служба України). Об'єктом правовідносин є не тільки кошти платників, які надходять у вигляді податку на додану вартість до бюджету, та поповнення електронних рахунків, а й права і дії щодо електронних рахунків (відкриття, закриття й операцій на них (поповнення та ліміт)) та реєстрації податкових накладних.

Крім того, електронне адміністрування податку на додану вартість виконує подвійну функцію, оскільки може розглядатися не тільки як засіб врегулювання взаємовідносин адміністрування, а й як засіб контролю з боку уповноважених суб'єктів владних повноважень.

Однією з характеристик правосуб'єктності платників податку на додану вартість є їхні права в системі електронного адміністрування ПДВ, які є вихідними засадами їхнього правового статусу. Саме завдяки правам платників

податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість проявляються їхні інтереси, діяльність, а також взаємозв'язок з іншими суб'єктами СЕА ПДВ (контролюючі органи в особі Державної фіскальної служби України (далі – ДФС України) та органами Державної казначейської служби України). До них належать права на: відкриття електронного рахунку; отримання інформації щодо залишку коштів на такому рахунку та суми ліміту для реєстрації податкових накладних; своєчасного відображення в СЕА ПДВ інформації щодо поповнення такого рахунку; реєстрація податкових накладних/розрахунків коригування; надання пояснень та копій документів у разі зупинки реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування; оскарження рішень про відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування; повернення надміру сплачених коштів.

Також такими правами можуть бути, зокрема, можливість оскарження неправомірних дій щодо коригування показників електронних рахунків в СЕА ПДВ (несвоєчасне відображення поповнення платником і спотворення даних електронного рахунку), зменшення ліміту й обмеження права на реєстрацію податкових накладних (що також призводить до несвоєчасної реєстрації податкових накладних), які не прописані (не відображені) у відповідних нормативно-правових актах, однак можуть бути використані за загальним правилом. Зазначене підтверджується сталою судовою практикою [14]. На законодавчому рівні на даний час відсутні ефективні механізми попередження протиправної діяльності з боку співробітників ДФС.

На наш погляд, поняття «електронне адміністрування податку на додану вартість» можна визначити як нормативно-врегульовану сукупність правовідносин між спеціально уповноваженими суб'єктами владних повноважень (контролюючими органами) та платниками податків, які спрямовані на забезпечення адміністрування (обчислення (декларування), подання звітності, відкриття/закриття та стан електронних рахунків, реєстрацію податкових накладних/розрахунків коригування та їх моніторинг, повноту сплати, бюджетне відшкодування) податку на додану вартість в Україні в електронному вигляді з метою його упорядкування (усунення та припинення правопорушень) і вдосконалення шляхом застосування організаційних засобів та інформаційно-телекомунікаційних систем і технологій.

За таких обставин (визначення поняття електронного адміністрування ПДВ і доповнення прав платників податків і механізмів попередження протиправної діяльності уповноважених суб'єктів владних повноважень (контролюючих органів) у Податковому кодексі) електронне адміністрування податку на додану вартість можна розглядати як окремий правовий інститут. Інститут права є першим рівнем поєднання правових норм. Інститут права характеризується тим, що: регулює певний вид суспільних відносин; є складовою частиною однієї або декількох галузей права; є логічно замкнутою, виокремленою сукупністю норм; функціонує автономно, відносно самостійно в межах галузі права, тобто регулює суспільні відносини незалежно від інших інститутів права [15]. Основною функцією правового інституту є забезпечення регулювання правовідносин у межах конкретної сфери суспільних відносин, зокрема, електронного адміністрування податку на додану вартість.

Вагоме значення має взаємодія між платниками податків і уповноваженими суб'єктами владних повноважень (ДФС України та Державною казначейською службою). Дотримання прав і обов'язків, визначених нормативно-правовими актами, щодо електронного адміністрування податку на додану вартість, забезпечує цілісний механізм його адміністрування. За способом регулювання інститут електронного адміністрування ПДВ має ознаки матеріаль-

но-правового та процесуального інституту, оскільки він регулює суспільні відносини щодо адміністрування податку на додану вартість, а також забезпечує форму та спосіб такого регулювання.

Стан чинного податкового законодавства України припускає та закріплює деяке дублювання норм. Так, постановою № 569 [7] за змістом відповідає ст. 2001 та підп. 2 р. XX Перехідних положень Податкового кодексу [5]. Також, на нашу думку, суттєві (принципові) положення порядку зупинки реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в ЄРПН [13] необхідно було визначити в Податковому кодексі [5] (одразу після статті стосовно електронного адміністрування ПДВ), а уточнення здійснити на рівні підзаконного акта.

Можна не погодитися із твердженнями деяких фахівців, що система електронного адміністрування ПДВ може замінити подання звітності (деклараций) із податку на додану вартість [16], оскільки всі податкові накладні/розрахунки коригування реєструються в ЄРПН. Дійсно, СЕА ПДВ забезпечує облік зареєстрованих (виданих і отриманих) податкових накладних/розрахунків коригування. Однак у даному разі ключовим словом є «зареєстрованих». Оскільки за нормами Податкового кодексу [5] відсутність факту реєстрації податкової накладної не дає права на податковий кредит, але не звільняє постачальника від обов'язку включення суми ПДВ, вказаної в такій податковій накладній, до суми податкових зобов'язань за відповідний звітний період (тобто відображення в податковій звітності). Податкова накладна може бути не зареєстрована в ЄРПН, водночас повинна бути відображена в податкових зобов'язаннях податкової звітності за відповідний період. Теж саме стосується помилково зареєстрованих накладних (виписки та реєстрація двох податкових накладних за тією самою господарською операцією; виписка та реєстрація податкової накладної за умови відсутності господарської операції з урахуванням даних бухгалтерського обліку). Тобто зараз система електронного адміністрування ПДВ не зможе усунути необхідність подання податкової звітності (декларацій).

Висновки за результатами здійсненого аналізу:

1. Електронне адміністрування податку на додану вартість передбачає упорядкування та вдосконалення адміністрування (справляння) ПДВ за допомогою примусу (фіскальної функції), у певному сенсі зменшує можливості для так званого маніпулювання податковими зобов'язаннями та податковим кредитом.

2. Складовими частинами електронного адміністрування податку на додану вартість є:

- Єдиний реєстр податкових накладних;
- спеціальні електронні казначейські рахунки (кошти, які на них обліковуються);
- дані митниці щодо експортно-імпорتنних операцій;
- «автоматичне» бюджетне відшкодування;
- Система моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків;
- електронний кабінет платника.

3. Правове регулювання механізму електронного адміністрування ПДВ покликано впорядкувати правовідносини, які виникають під час адміністрування (справляння) такого податку, забезпечити контроль за виконанням своїх обов'язків платниками податків і прав контролюючих органів. Предметом правового регулювання в такому разі є відносини, які виникають під час відкриття та роботи електронних рахунків (їх поповнення), реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування, визначення податкових зобов'язань та сплати ПДВ, бюджетного відшкодування. Суб'єктами правовідносин є платники податку на

додану вартість; контролюючі органи; органи казначейства. Об'єктом правовідносин є не тільки кошти платників, які надходять у вигляді ПДВ до бюджету та поповнення електронних рахунків, а й права і дії щодо електронних рахунків (відкриття, закриття й операцій на них (поповнення та ліміт), реєстрації податкових накладних та ін.

4. Однією з характеристик правосуб'єктності платників податку на додану вартість є їхні права в системі електронного адміністрування ПДВ, які є вихідними засадами їхнього правового статусу. Саме завдяки правам платників податків у системі електронного адміністрування ПДВ проявляються їхні інтереси, діяльність, а також взаємозв'язок з іншими суб'єктами СЕА ПДВ (ДФС України та Державна казначейська служба України).

5. Електронне адміністрування податку на додану вартість – це нормативно-врегульована сукупність правовідносин між спеціально уповноваженими суб'єктами владних повноважень (контролюючими органами) та платниками податків, які спрямовані на забезпечення адміністрування (обчислення (декларування), подання звітності, відкриття/закриття та стан електронних рахунків, реєстрація податкових накладних/розрахунків коригування та їх моніторинг, повнота сплати, бюджетне відшкодування) ПДВ в Україні в електронному вигляді з метою його упорядкування (усунення та припинення правопорушень) та вдосконалення шляхом застосування організаційних засобів та інформаційно-телекомунікаційних систем і технологій.

6. Електронне адміністрування податку на додану вартість можна розглядати як окремий правовий інститут. За способом регулювання інститут електронного адміністрування ПДВ має ознаки матеріально-правового та процесуального інституту, оскільки він регулює суспільні відносини щодо адміністрування податку на додану вартість, а також забезпечує форму та спосіб такого регулювання.

7. Стан чинного податкового законодавства України припускає та закріплює деяке дублювання норм щодо електронного адміністрування ПДВ. На нашу думку, доцільно в Податковому кодексі закріпити принципові положення, а уточнення зробити на рівні підзаконних актів.

Список використаної літератури:

1. Андрущенко В. Фінансове адміністрування як наука і мистецтво. Фінанси України. 2003. № 6. С. 27–35.
2. Мельник В. Оподаткування: наукове обґрунтування та організація процесу: монографія. К.: Комп'ютерпрес, 2006. 278 с.
3. Електронне оподаткування: сутність та перспективи розвитку / П. Мельник, А. Новицький, О. Долгих, С. Ріппа та ін.; за заг. ред. П. Мельника. Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2010. 332 с.
4. Питання створення та запровадження електронного сервісу Електронний кабінет платника податків: розпорядження КМУ № 1007-р від 5 грудня 2010 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.
5. Податковий кодекс України: Закон України № 2755-VI від 2 грудня 2010 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.
6. Про затвердження порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних: постанова КМУ № 1246 від 29 грудня

2010 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

7. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи: Закон України № 71-VIII від 28 грудня 2014 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

8. Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість: постанова КМУ № 569 від 16 жовтня 2014 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

9. Про затвердження форм та Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість: наказ Міністерства фінансів України № 21 від 28 січня 2016 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

10. Про затвердження форми податкової накладної та Порядку заповнення податкової накладної: наказ Міністерства фінансів України № 1307 від 31 грудня 2015 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

11. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні: Закон України № 1797-VIII від 21 грудня 2016 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

12. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 р.: Закон України № 2245-VIII від 7 грудня 2017 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

13. Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних: постанова КМУ № 117 від 21 лютого 2018 р. Ліга-Закон: інформаційно-аналітичний довідник, інтернет ресурс. URL: www.ligazakon.ua.

14. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua>.

15. Загальна теорія держави і права: підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів / М. Цвік, О. Петришин, Л. Авраменко та ін.; за ред. М. Цвіка, О. Петришина. Харків: Право, 2011. 584 с.

16. Мезенцева Н., Нікульникова Т. Парадигма системи електронного адміністрування податку на додану вартість. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». 2015. № 14. С. 151–154. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_14/82.pdf.

ДОВІДКА ПРО АВТОРА

Логвин Андрій Володимирович – аспірант кафедри адміністративного та митного права Університету митної справи та фінансів

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Lohvyn Andrii Volodymyrodych – Postgraduate Student at the Department of Administrative and Customs Law of University of Customs and Finance

logvin.andrey80@gmail.com